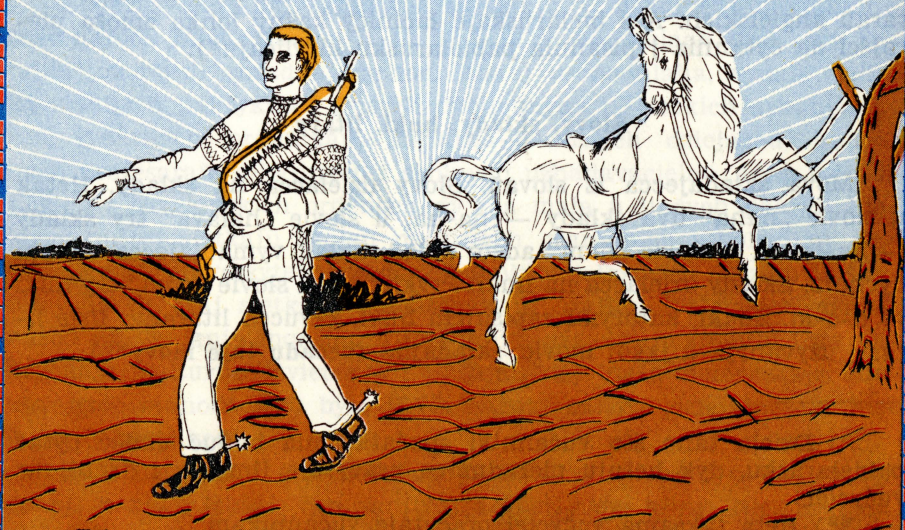

SIABURIT

LITOUŠKI / BIELARUSKI 2-MIESIAČNIK
THE LITHUANIAN*WHITERUTHENIAN 2-MONTHLY

" S O W E R "
The Lithuanian/Whiteru-
thenian/ Catholic 2
Monthly.

" S I A Ū B I T "
Litoŭski/Biełaruski
Katalicki 2 miesiač
nik.

Authorized as Second Class Mail,Post Office
Department, Chicago,U.S.A.

Redaktar /Editor/ and Administratar/Menager/
Rev.Francis Czerniawski,122 Vliet Blvd,Cohoes,
N.Y.

Usim za prysłanyja Kaladnija i Nova-Hodnija
pažadafni hetym pierasylaju padziaku.

- Z M I E S T -

1.Załatyja dumki słavutych ludziej.2.Važnaść
presy a.M.Š.B. 3.Katalickaja akcyja a.Š.M.B.
4. Ab radaściach. X.A.R. 5.Novy Hod. J.Kupała.
6.Larysie Heniuš.N.A. 7.Vieršy. Mich.Kavyla.
8.Pierahlad padziejaŭ.Z presy.8.Smiełyja le-
karskija vysnavy: sercavyja chvaroby,Charča-
vaŭnie. 9. Katechezy pavodle X.J.Pichler.

"Nikoli nia dumaj,što Boh admaŭlaje tvajoj
prošbie,kali poźnicca z vykanafniem.Budź ciar-
plivy i trymajsia,bo ciarplivaść jość cnotaj
gienijaŭ". - George de Buffor.

"Knižka jość lahodnym,razumnym i poŭnym sa-
łodkaści;pustoje żywćcio napaŭniaje šwiatłom,
a pustaje serca uzrušyŭniem;milaści dađaje
skrydły,a ciažkaściam adymaje ciažaru;u biaz-
żywćcio uvodzie żywćcio,a u żywćciu nadaje sensu
żywćcia".K.M.

"U vusnach jość adtulina dušy,a darahija bal-
samy chutka vyvietryvajucca,kali ich časta ad-
čyniajem". Adam Mickievič.

"Na šaška najmacniej nastupajuč šaški; na
zlodzieja - zładziei; a z durnoha najbolej
šmiajucca druhija durnyja" A.Mickiewicz.

"Pryhatoŭvajučysia da pryšlaści,treba varo-
čacca dumkaj u prošlaść,ale tolki nastolki,na
kolki čalaviek adstupaje nazad,kab lapiej ra-
zahnacca i pieraskočyć roŭ".Adam Mickiewicz.

S i a ŭ b i t.

Relihiĵna - Hramadzki Dvumiesiačnik.

Nr.1.Hod 1. Cohoes,N.Y. Studzień-Luty 1958 h.

Śviet Patrebuje D u c h o v a j j a d y.

"Napisana: nie chlebam adnym żyć budzie ča-
ławiek,ale usiakim słovam,vychodziačym z vus-
naŭ Bożych" / Druh.8,3 /.

Śviatoje Evanggelle padaje,što narod išoŭ
za Jezusam u dalokuju pustyniu, zabyvajučysia
navat i ab jadzie.Vidziačy hramady hałodnych,
Zbaviciel dzieiŭ cudy,razmażajučy chleb i ry-
bu.Ż jakim zachopleńniem słuchali navukaŭ Ja-
honych,kali zabyvalisia navat i ab jadzie? Ja-
kija dobryja byli słuchačy,kali tak żadna słu-
chali Bożych navukaŭ? Evanggelle, Pastyrskija
Listy - byli pisanyja na prošbu viernikaŭ.

Ci naš Litoŭski /Biełaruski/ narod taki sa-
my žadliwy Bożaha Słova? Kolki Litoŭcaŭ / Bie-
łarusoŭ/ cikavicca i štodzień čytaje śviatoje
Pisańnie? Kolki z nas čytaje pabożnyja kniżki,
jak: Śledam za Chrystusam,ab daskanalaści,žyc-
cia śviatych? Śviatyja pakazyvajuć,jak u što-
dziennym žyćciu zachouvać Bożyja prykazañni i
zdabyć upravu u našledvañni ich u herojskich
cnotach. Žyćcia śviatych aśviačajuć nas i za-
achvočyvajuć našledavać ich.Ab hetym kaža św.
Aŭgustyn:"Jak,heta jany mahli,dyk čamuž ja ni-
mahu?"

Šmat ludziej baronicca,kažučy: "Niamaju ča-
su!" Davoli tak baranicca? Pašukajcie,a jaho
znajdzicie.Šmat spatykaŭ ja,judaŭ Chrystuso-
vaj religii,katoryja,pašla pracy, staralisia
u fałšyvych časopisiach znajści zakidy suprac
katalickaj viery.Mieli na heta čas.Kolki času
marnujecca u razpusnych kinach,nievartasných
televizyjach,pustych hutarkach? Voś usio zale-
żyć ad vašaj dobraj voli!

Jak mała Litoŭcaŭ / Biełarusoŭ/ čytajeć

ułasnuju presu, padtrymlivajeć rodnyja vydavietvy, starajucca pašyrać pamiž znajomych susiedziaŭ?

Najbolej svaja rodnaja presa padtrymoŭvaje u rodnej movie u nas chryścijański i narodny duch, vučyć dumać pakatalicku, dy i żyć pakatalicku. Našaja rodnaja presa abznajmlaje nas ab našaj historyi, našym Kašciole, zachouŭvaje i pašyraje našyja zwyčaj pami-ž małodšym pakaleńniem.

Nažal našyja zamała čytajuć, zamała dumajuć, ale, na nieščaście, zašmat havorać, vadziacca i palitykujuć. Zamała čytajuć karysnych knižak i časopisaŭ, zamała dumajuć ab važnych spravach našaha narodu i Kašciole.

Kolki-ž našych siemjaŭ majuć šviatoje Evangelje? U kaho-ž možna znajści: "Šledam za Chrystusam, mały katechizm?" Ci-ž našyja ludzi, pałażyŭšy ruku na sercu, mohuć ščyra skazać, što znajuć navuku Zbaviciela i pavodle jaje żyvuć?

Voš nie ašukvajem siabie! Pierahledzim svajo żyćcio, a napeŭna znajdziem času na pračy - tafnie, na napisafnie da svajej časopisi. Padrachujcie hrošy i pryhledźciesia ci časam nie znajdzicca i na padtrymafnie svajej presy!

Vielmi prašu, pavažnych čytačoŭ, uziać čymny udzieł u novapačynajučym časopisie.

U kažnaj hazecinie jošč niedachopy, buduć i u hetym dvumiesiačniku. Kali kamu čaho budzie nie chapać, nichaj svaju ruku dałoža i ab tym piša. - Kažny pavinien skazać, što šviaty Pius IX kazaŭ: "Ja zastaviŭ-by svoj iz hrudziej, papski kryž, kab padtrymać katalickuju presu." Nia-chaj hołas našych Rodzičaŭ Katalikoŭ budzie hołasam šv. Ajca Piusa XII-ha: "Katalickaja časapiš u kažnaj katalickaj siamji!" a.M.S.P.

K A T A L I C K A J A A K C Y J A.

Niepryjacieli katalickaha Kašcioła nie śpiać. Jany padobnyja da daŭnych faryziejaŭ, katorya unočy hatavali Zbavicielu śmierć. A našyja kataliki padobnyja pryjacielaŭ Jezusavym,

Apostołam, spakojna śpiačym, pakul ich Zbaviciel nie abudziŭ. Adzin Apostoł Piotr načaŭ baranić, ale tolki tady, kali ŭžo Zbaviciela vorahi źviazali. Ci-ż siahoniašnija kataliki nia robiać toje samaje? U katalickaj Belgiji, dzie blizu usie kataliki, a vybary u apošnich vybarach prahrali na karyść vorahaŭ katalicyzmu. Čamu? Bo kataliki spali. A, kali abudziłisia, ŭžo było zapozna, bo vorach zaniaŭ adpaviednyja pazycyi i z usiej siłaj zaatakavaŭ. Ci-ż nia lepiej było-b piarviej zaniać adpaviednyja pazycyi? Zbavicielavyja vorahi zajmajuć usiakimi sposabami usie hłaŭnyja pazycyi pašyrać zło pa uradach, pa hramadach.. Pry tym jany umieła i planava vykarystoŭvajuć u kažnaj źcieržavie usialakija sposaby: radyja, televiziju, kina, presu, škołu, pravađaŭstva, rabotnickija arhanizacyi, bo hetyja pazycyi ablahčajuć i padtrymlivajuć ichniuju padryŭnuju rabotu u šviecie.

Metaj ich apanavać šviet i prahnać Chrystusa. Nieviałiki lik zapalnikaŭ patrapili apanavać paŭ švietu. Z abudziŭšymisia chutka razpraŭlajucca: pađ ściamu, u maroznuju poŭnać. Kab usie chryścijanie byli aktyŭnyja, im hetaha zrabić nie udałosia-b. U zaniatych krajnach, chto nia ź imi, zsyłajuć navat svaich, katoryja ahledzilisia, što nia tudy zajšli. Tam, dzie jašče nie udałosia zaniać, knižkami, presaj, hrošami - viađuć svaju padryŭnuju rabotu.

Ci-ż našy kataliki nie pavinny zastydacca? Vidziać vorahaŭ dziejnaść, a sami śpiać spakojnym snom. Vorahi Chrystusa zaŭsiody majuć svaich misijanieraŭ i pracuŭnikoŭ, kab pašyrać u šviecie mamu, rozpustu, a našyja nie patrapiać utrymać svaich ahałošnikaŭ šviatoha Evangella, katoraje tolki adno patrapila-b uścierahć ludzkaść ad ruiny.

Moža chto nadzieicca na Božuju pomać? Boh hatoŭ zaŭsiody pamahć, ale tym, katoryja pracujuć dy prosiać Božaj pomać. Ale tym, katoryja śpiać, a spadziajucca, što za ich Boh budzie rabić, to wielmi mylajucca, bo nijakaj po-

mačy nie dastanuć. - Jak vartyja śmiechu zakłady niedawierkaŭ, jakija kažać: "Kaŭcioł pierażyŭ i nimaje żyćciovaj siły".

Katalickaja akcyja u Zlučanych Haspadarstwach Paŭnočnaj Ameryki i Kanady. Kataliki majuć da 800 špitaloŭ, u jakich jość da 200,000 ložkaŭ, što jość blizu paławinaj usich špitalnych ložkaŭ u Zł. Hasp. Ameryki i Kanady. Štohoŭ u hetych špitaloch katalickija siostry apiakujucca bolej 4-ch miljonaŭ chvorymi. Rūdova tych špitaloŭ kaštavała bolej 400 miljonaŭ dalaroŭ. Charošyja i karysnyja hetyja budyniny byli vybudavanyja u praciahu 60 hadoŭ i štohoŭ razbudoŭvajucca. Jak prykład moža pasłużyć špital S-t Mary u Rochester /Minnesota/, pabolsany bolej jak na 4 miljony dalaroŭ i dabudavali 12 novych salaŭ aperacyjnych z usiakimi madernymi pryładami..

U studzieni 1932 hodzie, Arcybiskup Paryžu, Kardynał Verdier, kab dać rabotu biezrobotnym, pastanaviŭ vybudavać na przedmiešciach Paryžu 60 šwiatyniaŭ. Dziele hetaj mety ahałasiŭ padpisnuju pazyku na 20 miljonaŭ frankaŭ. U praciahu niekalki hadzinaŭ pazyka była razkuplena. Dziesiatki tysiačaŭ biezrobotnych dostali pracu, a praz heta i jađu.

Niama na šviecie tak żyćciovaj i tak wielmi dziejnej instytucyi, jak Katalicki Kaŭcioł, katoramu sam Zbaviciel abiacau, što budzie Ź im praz usie viaki aŭ da kanca švietu.

Da akcyi katalickaj treba najšci i pryhatavać ludziej. - Tamu 50 hoŭ, 10-ci hadovy u Neapolu chłapieć pracavaŭ u adnoj fabrycy. Jamu chaciełasia stacca śpievakom. Pajšoŭ jon da adnaho vučyciela śpievu, kab navučyŭ jaho śpievać. Vučyciel chacieŭ pasłuchać jaho śpievu i kazaŭ jamu zaśpievać. Jaho hołas byŭ taki praraźlivy, što vučyciel jamu skazaŭ: "Henryk, zabudźsia ab śpievie! Heta nie tvaja rabota. Ty nia maješ nijakaha hołas. Ty nia śpievaješ, a ravieš!" - Viarnuŭsia chłapieć dadomu z płačam, razkazaŭ svajoj matce. Matka znała svajho syna. Pahladziela na jaho, pahladziła pa hałavie, paciešyła, kažačy: "Synok, Ź ciabie

ž ciabie moža vyjści čaľaviek, vialiki špievak. Idzi da pracy; vyrablaj hoľas!" - Matka pasła-
ła jaho u školu. Sama biednaja, bosaja chadzila
da pracy, kab zapłacić za lekcyju špievu. - Štož
staľasia? Jon staľsia vialikim špievakom. Heta
byŭ Henryk Karuzo.

Na našaj narodnaj nívie šmat marnujecca ta-
lentaŭ. Mała chto imi ciekavicca, a každy ž ich
moh-by być vialikim čaľaviekam. Moh-by prynieś-
ci karyšč svajmu narodu. Ci nia treba i nam sa-
rhanizavać katalickuju Akcyju? a.M.Š.B.

A b r a d a ś c i a c h.

Usie ludzi viedajuć ab patrebie radaści.
Pry nahodach šviataŭ, jak: urodźafniaŭ, imiani-
naŭ, viasiellaŭ - starajucca parada vacca. Apra-
ča takich siamiejnych šviataŭ, vybrali čas pa-
śla Kaladaŭ aź da Vialikaha Postu. U hetym ča-
sie arhanizujuć najbolej hulniaŭ, kab parada-
vacca, paviasialicca. Jak-ža Kaścioľ hladzić i
što kaža ab rada vacfni?

Radaść u havorca, uvažanaja praz šviatych
Ajcoŭ za takoje dabro, što, pavodle ich dumak,
navat i u upadach duchovych nia treba wielmi
sumavać, ani słabiec na duchu. Chacia hrech pa-
vinien abudžać u nas sum, ale davier u Božaje
miľasedzie, moža źmienšyvać i ľahadzić sum.
"Dyk vam lepiej daravać jamu i paciešyć, kab
hetaki nia byŭ abniaty cieraźmiernym sumam".
/ 2 Kar. 2, 7/.

Ajciec Avila sroha paŭstaje na tych, što
pašviaciŭšysia na słuźbu Božuju, zanaďta papa-
dajuć u sum, i takoj horkaściaj napaŭniajuć
sercy, što rečy duchovyja traciać dla ich sva-
ju krasu. Spatkać ich možna, jon kaža: zmuča-
nych, pryhnohlenych, hnieŭlivych na siabie i
ludziej, ale heta nie z pryčyny ciaźkaha hre-
chu, ale, jak sami pryznajucca, z pryčyny žalu
za zwyčajnyja hrachi i ž nia vypaŭniafnia słu-
źby Božaj tak, jak-by chacieli. "Kali chočaś
adahnać aď siabie sum, kali chočaś być viasio-
łym, heta słovy św. Bernarda, pastupaj jak nale-

žycca; pamiatuj ab svaich abaviazkach, starajsia pazbyvacca ciažkich niedaciahaŭ, jakija jakija u sabie maješ, bo jany zakaločyvajuč supakoj tva-joj dušy". Čalaviek spraviadlivy zaŭsiody viasioły, niecnatlivaha ušcia-ž mučyč sumleŭnie chvošče; a jak pieršamu sumleŭnie jošč krynicaj nie vyčerpanych zadavoleŭniaŭ, tak druhich mučyč ušcia-ž. Čytajem u šviatym Pišmie, što; "Niama radašci nad viasiołaje serce" /Ekkł. XXX, 16/ "A dumki biazpiečnyja, jak biazustannaje viasielle" /XV, 15, Pryp. /

Jak u časie biasiedy, šmatlikašč pažyvu i prysutnašč biasiednikaŭ pabudžaje usich da bolšaj viasiołašci, tak dobru chryščijaninu, dobra vypaŭniajučamu svaje abaviazki, vialiki jošč pabudžalnik - šviedčafnie ulasnaha sumleŭnia i laska Božaja, ab maŭnia katoraj iz šmat uzhladaŭ dadumacca možna. "Umilavanyja! Kali serca našaje nie asudžaje nas, dyk majem advahu pierad Boham i, čaho ni paprosim, dastaniem ad Jaho, bo vypaŭniajem prykazafni Jahonyja i robim dobraje pierad abličam Jahonym" /1 Joana 3, 21-22/. "Bo pachvala našaja hetakaja: Pašviedčafnie, našahaa sumleŭnia" /2 Kar. 1, 12/.

Radašč, ab katoraj mova, nia tolki vynikam čystaha sumleŭnia, ale pašviedčafniem, što jošč dobrym u našym stanie, što pašviadčajuč nastupnyja slovy šv. Bonaventury: "Duchovaja radašč jošč nie zvyčajnaj oznakaj laski". Šviaty Duch tak sama, u šmat miejskach šv. Pišma, kaža: "Ščašlivy čalaviek, jakoha Ty, Panie, navučaješ i vučyš zakonau Tvaich" /Ps. 94, 12/. "Dakul piestavač mnie sum u dušy majoj, tuhu u sercy maім z dnje dy na dzieŭ?" Adnoj z hlaŭniejšych pryčynaŭ była, što šv. Francisk vymahaŭ ad zakonnikau svaich, kab zaŭsiody mieli pohodnuju tvar i viasiołuju. Takuju viasiołašč uvažau za plod šviatoha Ducha. "Plod ža Ducha: luboŭ, radašč, mir, doŭhaciarplivašč..." / Da Gal. 5, 22 /. Pavodle jaho, heta dokazam, što Boh prabyvaŭ u ich dušach. Časta kažaŭ šviaty, što viasiołašč na im rabiła ščašlivaje uražafnie, što kali sam byŭ sumny, abo sła-by na duchu, a hlamuŭ na viasiołašč inšych, to i jon viasialeŭ. X.A.R.

X.Joan Pichler.

|||||

K A T E C H E Z Y K A T A L I C K I J A

dla paúšechnych škołaů

na stupieů siaredni i vyžšy škołaů adzi-
na-abo dvuklasovych i na stupieů siared-
ni škołaů bolej klasovych.

A p r a c a v a ů

X.Francisk Černiavski, Lic.Theol.

Tom I.

A b v i e r y i n a d z i e i.

Chicago

Drukarnia Ajcoů Benedyktynaů, Allport, 1250.

1958.

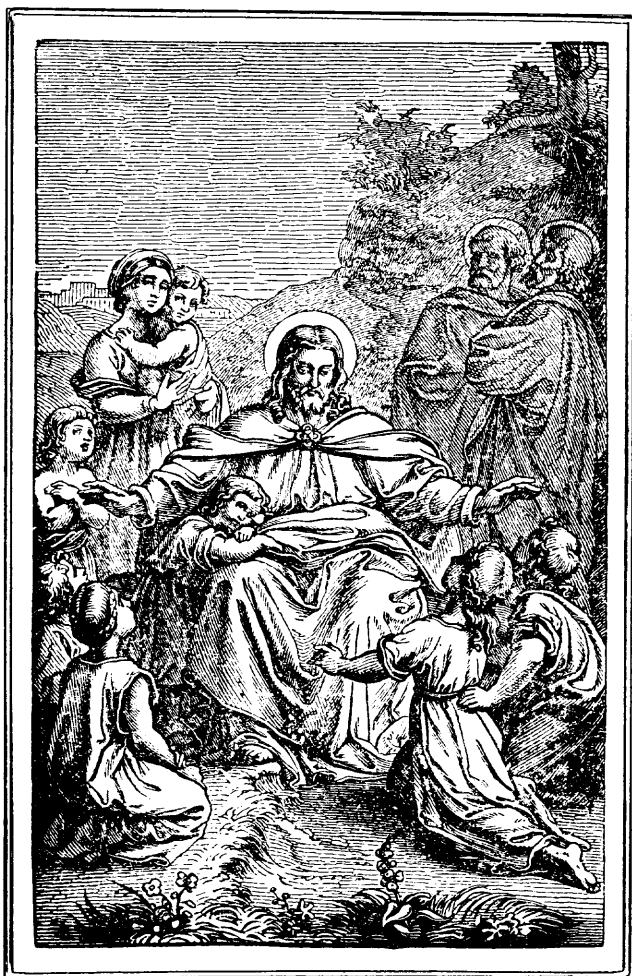
Nihil obstat

Chicago die

D-r J. Rešec
Censor librorum

Imprimatur:—

Samuel Cardinal Stritch,
Archbishop of Chicago
Chicago, Ill., March 1, 1958

"Puśćcie dzieci i nie pieraś-
kadźajcie im prychodzić da Mianie;
bo hetakich Władarstwa Niabiesna-
je" /Mat.19,14/.

P i e r a d m o v a.

Sławuty niamiecki katacheta šviatar Joan Pichler u 1905 hodzie wydaŭ "Katechezy katalickija dla pačatkavych škołaŭ". Hetyja "Katechezy" byli vynikam jaho 20-ci hodniaj katecheckaj pracy. Katalickaja krytyka pryniała ich wielmi prychilna, jak tvor pieršaradnaj vahi pry katechizacyi. Biskupskija ordynaryjaty zahadavali pryjmać ich i uvodzić pa škołach? Było heta u Lvovie, Vienie, Krakavie, Budziepovilač, Gurku, Lavancie, Litomirycach, Linku, Parenzo-Poli, S-t Pölten, Vegla i inš.

Inšyja katechety pačali vučyć podle X.J. Pichlera i pierakanalisia ab vialikich i dobrych jakašciach hetaj metody i daдатnich vynikach. Takaja metoda wielmi palahčaja i upryjemniaja samym katechetam pry navučaŭni. Dzieci zacikaŭlajuca religijaj, pilniej vučacca, prajmajuca i nabirajuć zamilavaŭnia da viery.

Šmat Bielaruskich dzietak vučacca u biazreligijnych škołach. Pryvatnyja škołki vučać ich rodnaj movy, a pry hetym, majuć takija "Katechezy", lohka mohuć paŭčyć u svaich chatach religii. Dzielataho, apirajučysia na "Katechezach X.J. Pichlera", białusia da wydaŭnia padobnych katechezaŭ.

X.F. Černiawski.

K a t e c h e z a 1.

N A V U K A R E L I G I I.

Darahija dzieci! Niekataryja z vas vučacca religii u školach, ale šmat i takich, katoryja chodziać da szkołaŭ biaz religijnych. Hetyja ab religii ničoha niaviedajuć. Navuka u ich adnabokaja. Vučacca ab patrebach cieła, ale ab patrebach dušy ničoha nia viedajuć. Niama dziva, što jo šmat takich, katoryja żyvuć, kab tolki dahadzić ciełu i jaho spadobam. Jany nia viedajuć na što żyvuć na šviecie. Voš ja, choć praz pisahnie, bjarusia pavučyć vas ab tym, što jošć najpatrabniejšaje na šviecie.

1. MARTA I MARYJA.

" I stałasja u časie darohi ich, pryjšoŭ Jezus u vado sjało; tut adna žančyna, imiefniam Marta, pryniała Jaho u dom svoj; u jaje była sjastra, na imia Maryja, jakaja sieła la Jezusavych noh i słuchała navukaŭ Jahonnych. Marta-ž klapaciłasja ab vialikaj pasłužie i, padyjšoŭšy, skazała: Panie! ci-ž Tabie nia rupić, što sjastra maja adnu mianie pakinuła pasłuhoŭvać? Skaży joj, kab pamahła mnie. Jezus-ža skazaŭ joj u adkaz: Marta! Marta! ty turbuješsia i klapocišsia ab mnohaje, a adno tolki patrebna. Maryja vybrala dobruju časťku, jakaja nie adymicca u jaje". /Lukaš 10, 38 - 42/.

U miastečku Betanija żyła adna siamja. Byli tam tolki 3 asoby: Lazar, Marta i Maryja. Heta siamja była wielmi hašcinnaja. Zaprašali jany da siabie i Zbaviciela. Adnojčy, kali Zbaviciel iz svaimi Apostołami pryjšoŭ, zybrawasia hramadalu dziej. Zbaviciel vučyŭ ab svaim Ajcu, ab niebie i što treba rabić, kab dastacca u nieba. Maryja sieła la noh Zbavicielavych i važna słuchała Jaho-

nych navukau."Marta uzialasia hatavač jadu,bo viedala,što Zbaviciel i Jahonyja vučafniki halodnyja.Adnoj,tolki asobam,ciažka było pryhatavač.Dyk pašla Marta z narakačniam na Maryju,kažučy:"Vučycielu! nia dbaješ,što maja sias-tra pakinuła mianie adnu hatavač jadu;zahadaj joj,kab mnie pamahła!" A Zbaviciel joj skazaŭ:"Marta,Marta! Parušaaješsia i rupišsia kala šmat čaho.A tolki adnaho patreba.Maryja najlepšuju časťku vybrala,jakaja ad jaje nia budzie adniataja".

II. Adna reč najpatrabniejšaja.Viečnaje zbaŭleŭnie.Zbaviciel skazaŭ da Marty:"Adnaho tolki patreba".Čaho patreba? Što najpatrabniejšaje? Najpatrabniejšaje toje,kab dastalisia da nieba. Darahija dzieci! Jakije budziecie ščafliwyja,kali dastanieciesia da nieba. Ciažka nam hetaje vialikaje ščafście vam apisač. Ščafliwymi čujeciesia,kali niešta charošaje dastaniecie,pryhledajeciesia da jaho,całujecie.Boh tak charošy,što ničahusiefniki padobnaha na ziamli niama.Ab im šwiaty Paŭla Apostal kaža?Ani vočy ludzkija nia bačyli,ani vušy nia čuli,rozum ludzki zrazumieč nia moža,što Boh pryhata-vaŭ tym,katoryja Jaho miłujuč".Pabačycie Zbaviciela,Matku Jahomuju Najšviaciejšuju Dziavicu Maryju,katoraja tak dzieci dobryja lubič.Pačujecie cudoŭna charošy špieŭ Aniołaŭ.A paŭsiudy vialikaje šwiatło,usiudy źziafnie,usiudy radašč i uciecha - a bolaŭ,ani tryvohi,ani strachu,ani šmierci nia budzie.A heta vializnaje ščafście budzie biez kanca - viečnaje!

Kali ady možacie niekali byč tak biazmier-na ščafliwyja zaŭsiody,to zrazumiejcie, usio roŭna byč,ci nia byč u hetym žyčciu biednymi,abo chvorymi i ludźmi pahardžanymi. Bahačcie,zdaroŭje,pašana u ludziej - heta rečy dobryja,ale nie bieskaniečna patrebnyja. Biezkaniečna nam patreba zbavicca.Heta značyč dastacca da nieba. Bo,kali nie dastanieciesia u nieba, to kudy pojdziecie? Na karu viečnuju.O,jak bylob heta strašna! Dzielataho starajciesia byč dobrymi,kab dastacca u nieba. Što-ž tady musicie rabič,kab da jaho dastacca? Musicie rabič usio

što Boh choča. Musicie Bohu służyć, bo tolki ta-
dy asiahnicie wiečnaje zbaŭleŭnie. Bohu służyć
i zbavicca - heta najpatrabniejšaje. Bohu słu-
żyć i atrymać ščasće wiečnaje, heta jość, čaho
kaniečna patreba. - Čamu Maryja z uvahaj słuča-
ła navukaŭ Zbavicielavych? Maryja słučala na-
vukaŭ Zbavicielavych, kab zbavicca. Zbaviciel za
heta jaje pachvaliŭ, bo jana dbała ab najvaž-
niejszym, čaho čalavieku treba na šviecie.

III. N a v u k a r e l i g i i. - Kali čhto za-
praŭdy dobra Bohu służyć, kažuć ab im ludzi! He-
ta čalaviek religijny, żyvie podle šviatoj re-
ligii". Zapamiatujcie sabie dobra, čaho vučyć na-
vuka religii? N a v u k a r e l i g i i v u-
čyć nas, j a k s ł u ż y ć P a n u B o h u,
k a b z b a v i c c a n a v i e k i.

Kali vučyciesia čytać, pisać, ličyć, geografii
i padobnych navukaŭ, heta usio wielmi dobra, zha-
dzicca u żyćciu, ale tolki dačasnym. Ale čala-
viek pavinien pamiatavać, što jon stvorany da
žyćcia wiečnaha. Ab hetym vučyć religija, značyć
najpatrabniejšaje navuka. Ale moža čhto zapytac-
ca, ci usie religii dobryja? Kažnaja religija
starajecca navučać, jak majuć służyć P. Bohu, ale
nia usie praŭdzivyja. Da pryjścia Zbaviciela ad-
na religija była dobraja. Paślaŭ P. Boh praro-
kaŭ, kab nie papsavali jaje. Padtrymlivali pra-
roki cudami. Sam P. Boh pakazyvaŭsia vobłakam u
šwiatyni. Hety vobłak bačyli usie. Kali vobłak
žnikaŭ, smucilisia šviatary i uvieš narod. Paku-
tavali, pieraprašali P. Boha, składali čyślenmyje
achviary. Časta P. Boh karaŭ, ale iznoŭ u postaci
vobłaku pakazvaŭsia u šwiatyni. Žnik apošni raz
vobłak, kali nie pryniali paslanaha Zbaviciela,
dy Jaho ukryžavali. Kali pamiraŭ Zbaviciel na
kryżu, vialiki dyvan, katory sucelna byŭ зробle-
ny i žvisaŭ u šwiatyni ad stoli až da padłohi,
addzielajučy miesca najšviaciejšaje ad šviato-
ha, niaviđamaj rukoj razdziorty Ź vierchu až da
dołu, vobłak žniknuŭ, a paźniej i samaja šwiaty-
nia była zburana, pierastała ich religija być
praŭdzivaj. Stałasja praŭdzivaj taja, katoruju
zakłaŭ Zbaviciel, katoruju cudoŭnym sposabam

raspaŭsiudžyŭ, padtrymlivaje praŭdy svajej religii, cudami pačvierdžaje, dobra vieručym, vybranym łasku dziejaŭnia cudoŭ daje. Ciapier narabiłasia šmat navat chryścijaŭskich religijaŭ. Panadavali raznyja nazavy. Hetym nazovam chočuć skazać, što jany ad Chrystusa, ale daviedajciesia historyi ich załožaŭnia. Najčašciej u ich znojdziem: za hrošy vorahaŭ Chrystovych isnujuć. Jany padkuplivajuć judaŭ Chrystovych. Znajcho-dziać judaŭ, katoryja padobnyja da Lucypera ka-žuć: "nia budu słuchać", dy prysiahi P. Bohu skła-danyja łamali i łamajuć. Takija religii nia Chry-stovyja, choć i nazoŭ Chrystovy majuć. Dzielata-ho kažny, nie zvažajućy dzie jaho achryścili, ma-je pryniać religiju Chrystusovuju. Hetaj religii treba vučycca i słuchać tak, jak słuchała Maryja samoha Zbaviciela. Prajmajciesia hetaj navukaj i zapišycie hłyboka u sercach vašych. Kab pamahcy lahčej paznać hetyja praŭdy, vierniki-kiraŭniki zybali ich i drukujuć u małych knižkach, zovia-čy ich "Katechizmoŭkami". Šamujcie takija knižač-ki, zachouvajcie i potym časta pračytvajcie.

IV. U k ł a d A p o s t a ł s k i. - U navuce religii daviedajciesia ab tym, što P. Boh ździe-iŭ łodziom, kab byli ščaślivyja i asiahnuli vieč-naje zbaŭleŭnie. Daviedajciesia ab tym, jak Boh stvaryŭ ludziej, jak ludzi byli nia udziačnyja P. Bohu i abrazili ciažkim hrecham; daviedajcie-sia, što Syn Boży pryjšoŭ na ziamlu, kab ludziej zbavić; napišu vam taksama, što Boh Duch Śviaty robić dla nas, što staniecca pry kancu śvietu. Ab hetym usim razkazavaŭ Zbaviciel, potym Jahonyja Apostaly, a ciapier hetaha samaha vučyć nas Ka-talicki Kaścioł. My musim u usio heta vieryć, bo hetaja navuka pachodzić ad P. Boha i dzielataho napeŭna praŭdziwaja. Heta u što vierym jość u adnoj charošaj maličvie " A p o s t a ł s k i m S k ł a d z i e".

Jak zaviecca taja malitva, u katoraj zahadu-jecca vieryć? - Taja malitva, u katoraj zahadu-jecca vieryć zaviecca v y z n a ŭ n i e m vi-ery, abo "A p o s t a ł s k i m S k ł a d a m".

Jana wielmi staraja. Sam Zbaviciel jaje v u-č y ŭ, potym Jahonyja Apostaly /Apostał značyć

pasłaniec/. Kali jaje z uvahaj adnavaravajecca, zaŭvažyvajecca, što jana składajecca z 12 čaściaŭ; hetyja čaści zavucca artykułami viery, bo u hetyja praŭdy treba vieryć. Dzieletaho, što pachodziać ad Apostalaŭ, zaviecca U k ł a dam A p o s t a l s k i m.

V. Vyviedalisia z hetaha ab čym Zbaviciel skazaŭ: "adnaho tolki patreba" i viedajecie užo ciapier, što jość najpatrabniejšaje. Šmat ludziej nie pamiatuje ab hetym i zusim nie stara-jucca P. Bohu służyć i asiahnuć ščaście wiečna-je. Starajucca tolki, kab im na šviecie dobra pavodzilasja, kab u haspadarce, abo u zaniatku naj-bolej zarabić hrošaŭ, kab hulać i mieć pašanu u ludziej. Ale na usio hetaje prydzie kaniec. A što ź imi potym budzie dzieicca? Ci pamohuć tady ta-kim skarby, hrošy, ab katorych rupilisia usio żyć-cio? Heta im nia pamoža! Hrošy nia voźmuć iz sa-boj; pryjemnaści jašče za żyćcia pakinuć ich, a pa śmierci spatkaje ich dušu, a pa z umioršych paŭstaŭniu, prad kancom švietu i ich cieła, naj-strašniejšaje niščaście, heta kara wiečnaja. Boh nia voźmie ich u nieba, bo jany Boham nia cikavilisia, Jamu nia służyli u żyćciu. Podle navuki Je-zusa, adkinie ich na karu wiečnuju. Dzielataho Je-zus, adnojčy skazaŭ: "Što pamoža čalavieku, choć - by uvieś šviet zdabyŭ, a dušu svaju zahubiŭ?" Zapamiatujcie heta sabie dobra, starajciesia taho, čaho patreba. Vučyciesia rupna katechizmu i rabi-cie toje, čaho u hetaj knižacce navučyciesia, a napeŭna dastanieciesia u nieba.

S T V A R E Ń N I E Š V I E T U.
katecheza 2.

1. Ci dom, u katorym żyviom, škola, u katoraj vu-čyciesia, byli zaŭsiody? /Nie/. Tak, byŭ taki čas, kali ich nia było. Ciapierašnija vialikija mies-ty, jak: Nju Jork, London, Paryż, Roma nia wiečnyja. Byŭ taki čas, kali i ziamli, ani zorkaŭ, ani sonca, ani miesiaca nia było. Wiečna byŭ tolki adzin P. Boh. Šviet stvaryŭ Boh, a potym daŭ Boh stvareń-niam peŭnyja pravy, jakija pryvykli ludzi zvać pravami natury. Hetyja pravy nie jość dla Boha, ale usiakich stvareŭniaŭ.

2. Raskaz ab stvareńniu švietu, padaje šv. Pišmo.

Razkažu vam ciapier, jak heta P. Boh stvaryŭ šviet. Skul možna viedač, jak heta dzieiłasia? Ci chto ž ludiej pry hetym byŭ? /Nie/. Pašlej Boh abjaviŭ ludziom, jak heta stałasia i Mojsieju kazaŭ zapisač. Kniška, u katoraj heta zapisana zaviecca "Sviatoje Pišmo", abo "Biblija". Šmat raskazaŭ ž Biblii jošč zybranych u małej knižacce, jakuju zaviom "historyjaj Biblijnaj", bo jana žmiaščaje historyi, uziatyja ž biblii. Heta najcharašejšaja z knižak. Historyi, katoryja časta čytajem iz inšych knižak, nia usie praŭdzivija. Časta vydumanyja, daloka ad praŭdy. Historyi zapisanyja u historyi Biblijnaj, joščieka praŭdzivija. Skul jany uzialisia? - Jany pachodziač ad samoha Boha. Treba ady šanavač Historyju Biblijnuju. - Kali P. Boh chacieŭ stvaryč šviet, tolki padumaŭ i skazaŭ "Stańsia"! U toj časinie paŭstaŭ šviet, ale jon napeŭna nia byŭ taki, jaki siońnia vidzim. Naŭčonyja kažuč, što na pačatku była niej-kaja adna masa. Uparadkavańnie taje masy Biblija dzielič na peryjady, jakija zavie dniami. Takich dzion naličaje šešč. Pieršaha dnia kaža, skazaŭ P. Boh: "Chaj staniecca šviatlinia". Značycca toj masie nadaŭ sobstva šviacič, i paŭstała šviatko.

Druhoha dnia skazaŭ Boh, kab masa padzialila-sia, nadaŭ masie peŭnyja pravy. Zaviom ich ućviar-

džeŋniami niabiesnymi,abo firmamentam niabiesnym. - T r e c i a h a d n i a P.Boh pačaŋ paradkavač tuju masu,jakuju ciapier zaviom ziamloj.Našaja ziamla była masaju,padobnaj da sonca.Niekataryja navučonyja davodziač,što hetaja časć masy,jakaja adarvałasia ad sonca,a miesiac časć takoj masy,katoraja adarvałasia ad ziamli.Usia heta masa šviacilasja,jak razpalenaje zialeza.Adarvaušysja ad sonca,jana achalaadžałasja,paŋstali kala jaje pary,padobna,jak naljom vady na razpalenuju pieč,abo na zialeza.Paŋstali chmary,ž ich daždžy,jakija zalili ziamnuju masu.Potym vada zaniała nižšyja časći ziamnoj skarałušcy,pakazalisja suchija časći.Daje Boh siłu ziamli radzič kraski,kusty,drevy.Choč sonca,zorak,miesiaca ad tumanou,chmaraŋ nia było vidač,ale ziamla pačala radzič.- U č a ć v i o r t y m d n i u pakazalisja sonca,zorki,miesiac. Choč jany užo piarvirŋ byli,Majsiej kaža,što u hetym dniu ich Boh stvaryŋ.Daloka pašlej ludzi pačali ličyč dni,nočy,pory,tydni,miesiacy,hady.

U piatym dniu p t u š k i i ryby. Ziamla užo była charošaja,ale na joj,aprača rašlinaŋ,ničoha nia było žyvučaha.Voš P.Boh stvaryŋ heta u hetym dniu.

U š o s t y m d n i u, abo peryjodzie Boh stvaryŋ usiakuju žyviołu i žviaraty.Z usiaho P. Boh byŋ zadavoleny i kazaŋ:"Było dobraje". Kali usio było užo stvorana na ziamli,P.Boh stvaryŋ čalavieka.

S i o m a h a d n i a P.Boh ničoha nie stvaryŋ.Sviatoje Pišmo kaža:"Siomaha dnia P.Boh supacyŋ!" - Nia treba dumač,što Boh byŋ stamiušysja.Stvareŋnie švietu Bohu nia było nijakaj ciazkaściasj; P.Boh nikoli nia tomicca.Što-ž heta značyč? "Boh supacyŋ" aznačaje toje,što Boh pierastaŋ stvarač.Chacieŋ hetym Mojsiej skazač,što vy dla cieła pracujcie 6 dzion,a adzin dzieŋ pavinny pašviacič na chvału Stvarycielu i dla dabra važniejšaj našaj časći-dušy.Abiacaŋ P.Boh ludziŋ dary za šviatkavaŋnia 7-ha dnia.

Dzielataho,što P.Boh stvaryŋ nieba,ziamlu z usim,što na joj jošč zaviem P.Boha S t v a r y c i e l a m n i e b a i z i a m l i.

Kali vymaľľajecie hetyja slovy, dumajcie: Jaki mahutny P. Boh, katory stvaryŭ uvieš šviet, i majcie češć dla Jaho! Hetaja vialikaja laska, što nad usio mocny P. Boh na nas hladzić i dazvalaje nam iz saboj hutaryć. Pry malitvie možna nam hutaryć iz samym P. Boham. Kali pry malitvie možna P. Boha usiaho prasić. Daje nam P. Boh toje, čaho nam najbolej treba. Ale, kali pry malitvie ab ničym nia dumajecie, abo razhladajeciesia, to tady źnievažajecie P. Boha. Kali moleciesia, dumajcie: "O Boža vialiki i nad usio mahutny! Ja biednaje dzicio staju pierad Taboju i da Ciabie sabirajusia havaryć. Nie advažusia navat padniać vačeŭ da Ciabie. Hlań laskava na mianie. Ž vialikaj pakoraj i češčiaj padaju na kaleni pierad Taboj. - Zapamiatujcie i admaľľajcie z pašanaj Pieršy artykuł Apostalskaha składu: " V i e r u B o h a A j c a U s i o m a h u t n a h a, S t v a r y c i e l a n i e b a i z i a m l i.

Ty, katory nočy švietlo stvaryŭ,
 Što žyćcio u ziamlu, mora, nieba ułažyŭ.
 Voš Tvaje dzieci molacca da Ciabie:
 Vojšča naš viečny, katory u Niebie.

/ Dobra było-b navučyć dziaciej Piešni: ranišniuju i viačornuju /.

A b A n i o ł a c h.

Katecheza 3.

Zorki, sonca i miesiac-
 rušacca tak, jak im zaha-
 daŭ P. Boh; viejuć viatry,
 bo tak P. Boh im zahadaŭ;
 rašliny, žyvioła-žyvuć i
 pastupajuć tak, jak cho-
 ča P. Boh. Usie takija žy-
 violiny i nia žyvyja, a
 isnujučyja stvareńni Bo-
 hu isnavañniem słužać i
 addajuć češć, choć ab he-
 tym niaviedajuć i inakš

nia mohuč. Nijakaje ž ich nie paznaje P.Boha, nia viedaje, što P.Boh ich stvaryŭ. Stvareŭni hetycja nia dumajuć, bo niamajuć rozumu. P.Boh chacieŭ i takija mieć stvareŭni, katoryja-b Jaho užvialičali, miľavali i służyli Jamu achvotna. P.Boh chacieŭ mieć stvareŭni razumnyja. Takija stvareŭni stvaryŭ P.Boh adrazu na pačatku švietu. Takija stvareŭni pamiašciŭ P.Boh nia u hetym niebie, katoraje my vidzim, ale u tym cudoŭnym niebie, u jakim P.Boh maje svaju stalicu, svoj Pasad. Jakijaž heta stvareŭni? /Anioły/. Kali chacieŭ Pan Boh stvaryć Aniołaŭ, skazaŭ: "Chaj buduć u niebie duchi Anioły". I u toj časinie užo ich było wielmi šmat. Pieraličyć ich było niemahčyma. Štož heta Anioły? A n i o ł y h e t a š č y r y j a d u c h i, č y s t y j a d u c h i, j a k i j a m a j u ć r o z u m i v o l u, a l e n i a m a j u ć c i e ł a.

Ci vidzieli na abrazkoch namalavanych, abo u šviatyniach z gipsu зробlonych Aniołaŭ? Ci sapraŭdy takija jošč Anioły? /Nie/. Jany nia majuć cieła. Ich nia možna ani namalavać, ani z gipsu zrabić. Ludzi malujuć ich padobnymi da ludziej. Kažnaja rasa ludziej inšym koleram maluje. Čamu-ž ludzi vydumali hetak rabić? P.Boh časami pasyłaŭ Aniołaŭ da ludziej. Tady dazvalaŭ im pryňać padobnašč čalavieka, bo nakš ludzi ich nia uvidzieli-b. Jany čystyja ščyryja duchi, bo jany nia majuć cieła. Nia daŭ P.Boh im cieła, ale daŭ vialiki rozum. Rozum ich bolšy za naš. Šmat čaho my nia možam zrazumieć, ale Anioły dobra razumiejuć. My nia viedajem, jak vyhladaje u siaredzinie ziamla; nia viedajem, što jošč na miesiacu; -Anioły heta viedajuć. Ale usiaho i jany nia viedajuć. Usio viedaje tolki P.Boh.

Aniołam daŭ P.Boh v o l n u j u v o l u. Jany mohuč rabić, što choćuć. P.Boh pakimuŭ im da vybaru, ci choćuć Jamu viečna służyć, ci nie; P.Boh nie chacieŭ ich zmušać, bo pryjamniej P.Bohu chto dabraachvotna, ž miłaści Jamu służyć.

Aniołam daŭ P.Boh v i a l i k u j u s i ł u. Mohuč vykonyvać raboty, katorych čalaviek nie patrapieć. -Karol Herad zahadaŭ aryštavać šviatoha Piotru, pasadziŭ u viaźnicu, a pa šviatach du-

maŭ adsiačy jamu haławu. U vapošniuju noč pierad śmierciaj św. Piotra byŭ pryviazany da umuravanych kalofniaŭ, dy pry im siadzieli dwa žaŭniery. Pierad dźviarmi stajaŭ žaŭnier. Uraz stanuŭ Anioł pierad św. Piotram, pabudziŭ jaho i kazaŭ: "Ustavaj, skidaj lancuhi. Lancuhi apali z nohaŭ i ruk, biaz klučoŭ, tolki štyrchnuŭ rukoj i adamknulisia dźviery i hetak-ža zamknuŭ, zrabiŭ heta tak, što žaŭniery nia spali, ale hetaha nia vidzieli, ani nia čuli. Stanuli pierad zialeznaj bramaj. Kali Anioł da jaje prybliziŭsia, sama adčyniŭlasia. Hetak zvolniŭ Ź viaźnicy świat. Piotru. Anioł u toj časinie žnik. Zialeznyja lancuhi razšyrajucca, zamknutyja: dźviery, brama - sami admykajucca i zamykajucca na volu Anioła.

Daŭ P. Boh Aniołam na d p r y r o d n u j u b a r Ź d z i n i u. Kali P. Boh kaža Aniołu pry svaim Pasadzie, to u toj samaj časinie Anioł byvaje na ziamli i iznoŭ pierad Božym Pasadam. Dzielataho, što Anioły borzda spaŭniajuć svaje abaviazki, ludzi malujuć ich iz skrydłami.

Anioły jość š č y r y j a d u c h i. Istoty, katoryja majuć rozum i mohuć думаć, katoryja majuć volnuju volu, ale nia majuć cieła-zaviom š č y r y m i d u c h a m i.

Na što-ž P. Boh stvaryŭ Aniołaŭ? P. Boh stvaryŭ Aniołaŭ, kab jany P. Boha paznavali, užvialičyvali, miŭlaval i Jamu służyli. Anioły, katoryja zastalisia u Niebie pry Pasadzie Božym achvotna heta robiac.

II. P r o b a A n i o ł a ŭ; n a d h a r o d a i k a r a. - P. Boh chacieŭ Aniołam dać jašče bolšaje ščasćie, zrabić ich jašče rozumniejšymi. Pastaviŭ ich pierad probaj. Jakaja heta była proba niaviedama. Jość takija teologi, katoryja dumajuć, što P. Boh im skazaŭ: "Maju u dumcy stvaryć ludziej; jany buduć nižšyja ad vas; nia buduć ščyrymi duchami, ale vy budziecie im usluhavać". Adnamu nadta razumnamu i vysoka pastaŭlenamu u niebie Aniołu heta nie spadabala-sia. Jon skazaŭ: "Ja ludziom służyć nia budu". Suproć jaho vystupiŭ Anioł druhi, padobna jamu vysoka pastaŭleny: "Chto-ž, jak Boh? Ja iz taboj nie zhadžajusia; my musim volu Božuju spaŭniać"

Chto-ž jak Boh pa hebrajsku jošč słowa "Micha-
ël". Padzialilisia Anioły i rozpačalosia zmahań-
nie. P. Boh pamoh Michaëlu i wiernym Aniołam i
niepaslušnych vykinuŭ z nieba. Utracili jany ~~tas~~
ku Bożuju, ale zaaranizavali svajo uładarstva.
Stalicaj ich jošč piekła. Jany nia usie adnal-
kovuju karu dastali. Vyžšyja stanoviščam ciažsu-
ju karu dastali i prabyvajuć wiečna u piekle,
ale jošč ich i na ziamli, katoryja z nienaviści
da P. Boha i kab pabolšyć svajo uładarstva, na-
maŭlajuć ludziej da niepaslušnaści P. Rohu. Inšy-
teologi kažuć, što šmat Aniołaŭ chacieli być roŭ-
nymi P. Bohu. "My chočam być roŭnyja Bohu; nad
zorkami pabudujem našaje valadarstva". Niama vie-
dama, jakaja była proba. Ale viedama iz sloŭ i
dziejafnia Zbaviciela, što jošč złyja duchi, ja-
kich zaviom niačyścikami, šatanami, čartami.

Viernych Aniołaŭ nadharadziŭ P. Boh. Dazvoliŭ
im wiečna ahladać P. Boha. Jany zusim ščaślivyja
i vierna z najbolšaj achvotaj i miłaścij spaŭ-
niajuć svaje abaviazki. Jany padzielany na dzie-
viać choraŭ. U kaŭnym choru wielmi šmat. Nijaka-
je najmacniejšaje haspadarstva, ani usie šviet-
nyja haspadarstvy nia majuć stolki žaŭnieraŭ,
kolki ich maje P. Boh.

Chto heta jošč Anioły? A n i o ł y - h e t a
č y s t y j a d u c h i, k a t o r y c h P a n
B o h s t v a r y ŭ, k a b j a n y s ł u Ź y -
l i B o h u i š c i r a h l i n a s a d z ł o h a.

III. A n i o ł y v a r t a ŭ n i k i.

Pan Boh šmat Aniołaŭ naznačyŭ vartaŭnikami
pry ludzioch. Takich Aniołaŭ jošč bolejš, jak lu-
dziej. Jany paddajuć nam dobryja dumki, stydziać
nas pierad złom, prypaminajuć nam, što za dobra-
je budziem nadharodžany, a za złoje budziem pa-
karanyja, ale, kali ich nie pasłuchajem, iz smut-
kam adchodziać ad nas. Časta navat nas baroniać
ad niačyścikaŭ. - Raskažu vam prykład pomačy św.
Francisku. Šviaty Francisk Regis adnojčy u nia-
dzielu u ćiáni pad drevam mocna zasnuŭ. Pryšniŭ-
sia jamu son jak-by heta było nia uśnie, a na ja-
vie. Ustaŭ i špiačy pajšoŭ, jak heta robiać luna-
tyki. Pačuŭ, što niechta chapiŭ jaho za kaŭnier.

O Aniele, Druža moj!
Ty zašisody pry mnie stoj
Praz dzień cely i ũnačy
Budź laskaŭ mnie pamahčy:
Vierna służyć Bohu,
Zmahać ducha złoha,
Lubić mamu-tatu,
Kraj i rodnu ciatu.

Pračchnuŭsia, nikoha pry
sabie nie bačyŭ, ale uvi-
dzieŭ, što stajaŭ la ur-
vistaha bierahu rečki u
jakuju upaŭ-by, kab stu-
piŭ adzin krok. Čto-ž ja-
ho vyratawaŭ ad šmierci?
Nichto inšy, jak tolki
Anioł Vartaŭnik. Zrazu-
mieŭ heta św. Francisk i
dziakavaŭ P. Bohu i Anio-
łu Vartaŭniku. /Z M.1, 118/
Mačyma i u żyćciu i nam
niešta padobnaje zdaryła-
sia-b, kab nie ušciaroh
nas Anioł Vartaŭnik.

Mačyma niechta z vas
papytajecca. Hetulki ma-
łych dziaciej pamiraje,
katoryja ničoha złoha nie
zrabili. Čamu-ž ich Anioł
Vartaŭnik ad šmierci nie
uratawaŭ? Dzielataho pry-
viadu nastupny prykład.
Adna matka wielmi płaka-

ła pa svaim synku. Tady Anioł Vartaŭnik paŭsu-
nuŭ joj nastupny son. U śnie uvidziela svajho
syna vialikim, ale paviešanym. Zrazumiela, što jon,
kab vyras zrabiŭsia-b razbojnikam i byŭ-by pa-
viešany. Supakoŭlasia matka i dziakavała P. Bohu,
što jaho maŭloha da nieba zabraŭ, a kab vyraz mo
byŭ-by pakarany P. Boham i ludźmi. Darahija dzie-
ci, słuchajcie Anioła Vartaŭnika. Jon pierašcia-
rahaje; jon vas choča da Boha, da ščašcia davieš-
ci. -Dziakujcie P. Bohu i Aniołu Vartaŭniku. O,
jak dobry P. Boh, što daŭ nam Anioła Vartaŭnika.
Jakija my ščašlivyja, što dobry, charošy Anioł
zašisody jošč pry nas! Dziakujcie ad usiaho ser-
ca P. Bohu. Paŭtarajcie časta, kažučy: O dobry Bo-
ža, dziakuju Tabie, što daŭ mnie šviateha Anioła
Vartaŭnika. Dziakujcie i Aniołu Vartaŭniku, kažu-
čy: Aniele moj, dziakuju Tabie za usio dobraje,
što dla mianie robiš. Addavajcie jamu češć i nie
rabiecie, što jamu nie padabajecca.

Sa zvonam put, sa švistam puhaŭ,
Z brachnioj, z hryžnioju ŭ čaradzie,
Ŭ toj samaj čmie, ŭ tym samym kruhu
Stary zyšoŭ, a Novy idzie.

Idzie. A vyludki maročač
Manoj mazhi adny adnym,
Što budzie švietami varočač
I siejač źmieny skroź usim.

Što budzie hodam pieramienaŭ,
Tym na dabro, a tym na zło;
Slapym i zračym nieadmienna
Taho nia budzie, što bylo.

Kladźboj, malboj, dzie chto jak moža,
Raby i ich haspadary
Karyšci ŭsiakija varožač,
Jakich nia kinuŭ im stary.

A chto kaho jamčej skatuje,
Achvotna rojuč sny svaje,
Toj na druhich piatlu rychtuje,
Toj sam sabie viaroŭku ŭje.

Toj na tarhoŭlu wystaŭlaje
Svajo sumleńnie i dušu,
A toj pa tym źviarom spraŭlaje
Za hrošy čornuju imšu.

Za lichalećciem lichalećcie
Tak biez kanca išło tut i tam;
Hibieli ludzi na ŭsim šviecie,
Hiebieć prychodźicca i nam.

I tak ź litańniem put i puhaŭ,
Z brachnioj, z hryžnioju ŭ čaradzie,
Ŭ toj samaj čmie, ŭ tym samym kruhu,
Jak šoŭ Stary, i Novy idzie.

L A R Y S I E H E N I U Š p a d N o v y
1 9 5 4 H o d.

Novy Hod prydzie siańnia paŭnočču!
Spatykać jaho budzie ŭvieš šviet.
Usim nadziei prynieści zachocha;
Kvietkaj paparaci začvicie.

Tur Effel, kalarami viasiołki,
U vodach Seny abmyja svoj tvar.
Žozefiny, pad pyšnjaju jołkaj,
Pramienieč budzie pałki zahar.

Usie artysty, na scenach šyrokich,
Pryniasuć svoj talent na pakaz.
Adhukniecca u śniežnych abłokach
Iz Baldorfu Astoryi džaz.

Pad Tamizaj, u šerych tumanach,
Kala mokrych Vensminstera ścien,
Uzarviecca "hura" ŭschvalavana,
Jak udaryć dvanasta Bih-Ben.

I na čornych ad vuhla dalinach,
U tumanie hustym, jak kudziel,
U prybranaje jołki halinach
Zachachocha neonam Bruxel.

Zašumianić miacielica u fiordach.
Zakuhlić u stepach kanhuru.
U Sachary, pa skałach čviordych,
Zavichuryć svavolna samum.

Pad strachoj mihatlivych uzoraŭ
Skałychniecca ŭ kryštałach šampaŭ.
U vačoch, zahareŭšych, jak zory,
Zatancuje iž pieśniami pjaŭ.

Novy Hod spatykajuć siahofnia
Hotentot i ŭ ihli Eskimos...
Na prastory ziammoha ŭłofnia
Novy Hod usim niešta prynios...

Nie pajdu ja nikudy siahofnia
Ja spatkaju adna Novy Hod...
I nad knihaj Tvajoj da švitafnia
Pramaluś za Ciabie i narod.

Pamalusia za pojas dziavočy.
Pamalusia za miłaha sny.
Pamalusia za sinija vočy,
Što pad śnieham čakajuć viasny.

Na jakich biezdarožžach, pryvałach,
Dzie spatkaje Ciabie Novy Hošč?...
U praturhlych kryvioju padvałach
Ty kančajeś svaju maładašč...

Mo' pad lodam pavieki ścialisia
Zapiaklasia u žyłach mo' krouč?...
Majo serca z Taboju, Larysa,
U zaviei sibirskich śniahoŭ!

----- N.A.

Michaś Kavyl.

Ž n i a v i e r a.

I ciapier nia dam sabie viery,
Što ja na ziamli,
Što na nieba, ci ŭ pradofnia džviery
Mianie nie viali.

Čarapastyja śmierci z kosami
Pad viatroŭ vyćcio,
Sasčapiuśy ščełepy, hojsali
Za maim žyćciom.

Maci, siostry daŭno adplakali
Pa majoj duśy;
Im prakrakali vuśy arakuli:
"Jon prapaŭ, piśy..."

Jošč kurhan za haroj vysokaju,
Pad tym kurhanom
U samym sercy z ranaj hlybokaju
Śpić jon viečnym snom..."

Moža i praŭda... Nia dam sabie viery,
Što ja na ziamli,
Što na nieba, ci ŭ pradoŭnia dźviery
Mianie nie viali...

----- 1955.

S O N.

Takoje časam strašnoje pryšnicca:
Niasuč trumu niabošcyki maju,
I sam słabie ja supravodžu, byccam,
Piaju i plaču, plaču i piaju...

I hrymnuŭ pierun... Paŭychciać pažary..
Staju adzin rujnoviščaŭ pamiž,
A nada mnoj na sinia-čornaj chmary
I blišnie mieč, i zazijaje kryž.

----- 1957.

Čmuciaroŭ ad čarnaknižža
Šmierciadajnajaju chmaraj zajmhli!
Sonca ranu nie zaliža
Ahniahryvaja bura ziamli.

Znoŭ ad kremienia i łuka
Pačynačmuć tubylcy piačér.
Piarunami na vyšcih z hukam
My lacim u šmiartelny aščer...

----- 1957.

R Y M.

Ja nia byŭ u Rymie,
mo i nie daviadziecca,
I nia viedaju, kolki
tudy daroh viadzie.

Kažuć, chodziać ludzi
pa vadzie. ŭ Venecyi.
Hetki dziŭ.

Narod moj chodzić pa biadzie.

My nia Rym šukajem...

Pa śladoch Abrama
Adbivajem nohi.

Da Śviatoj Hary
Miž daŭžyń, šyrotai
jošć adzin napramak:
z kryžam, z hostryim miečam
na Maskvu praz Rym.

U apošnich časoch usie hazety pisali ab Savieckim pieršym "Spadarožniku", katory na pada-bienstva miesiaca kruciŭsia kala ziamli i ũžo niejdzie upaŭ na ziamlu. U druhim spadarožniku jość zdochły sabaka. Vypuścili jaho z raju, ale doŭha nie pażyŭ.

Šmatlikija Amerykanskija hazety krytykavali urađ za toje, što daŭ papieradzić. Złučanyja Haspadarstvy Paŭnočnaj Ameryki sabirajucca vypuścic spadarožnika tolki u pryšłym hodzie.

Z p r e s y. Adkrytaje Savieckaje pakazań-nie, što majuć raketnuju zbroju, vyklikała u Za-chodnich Haspadarstvach tryvohu i raznyja tłu-mačefni. Pry hetym viedama, što majuć vialikuju padvodnuju flotu, katoraj biaruć pieravahu nad Zachadam.

Bačym ciekavaje źjavišča. Z adnoj starany si-ła uzbrojeńnia dachdzić da zenitu, z druhoj sta-rany sytuacyja na Kremlu u stanje razkłađu, jak u partyi, tak i u urađavych kruhoch. Čystki za čystkami, a usio jašče šmat brudu.

Heta pazvalaje dumać, što uzrastaje upłyŭ vaj-skovych dziejnikaŭ i chto viedaje ci časam nie zakončycca vajennaj avanturaj.

Historyi pakazyvajuć, što, kali u jakoj dziar-žavie vajskovaja siła dajšła da najvyžšejšaha punktu, pačynali vajnu, kab nie dačakać uzbrojeń-nia praciŭnika.

Da hetaha času Saviety staralisia zdabyvać krainy biaz vajny, aprača Vuharščyny, ale chto viedaje, kali čujucca na sile, ci nie pačnuć vaj-ny. - Dzielataho Saviety pryniali ad Ameryki strategiju praduhledźvańnia i adkazvańnia, što da hetaha času rabiła tolki Ameryka. Razstavili raketavyja harmaty siaredniaha zasiahu u sta-ranu Eŭropiejskich Haspadarstvaŭ, a supolna z Chinami na Dalokim Uschodzie u staranu Japonii i Formozy. Pastrachami choćać zneŭtralizavać Eŭropu, a raketavami strełami praz Paŭnočny POLUS, Kanadu i Złučanyja Haspadarstvy Ameryki. Dzielataho na Paŭnočnaj Sibiry dziejničujuć

raznyja vajskovyja expedycyi. Z chvilinaj, kali Saviety narobiać šmat dalokastrelnych rakietau, što moža chutka stacca, budzie zabiazpiečana z usich staron, ci nie zaatakuje praciučnikau. - Rakietavaja systema, u zlučafniu z sietkami padvodnych łodkau dalokaha zasiahu, moža skutkoŭna zabiezpiečyć ad zbrojnaj dziejnašci Zachodnich Haspadarstvaŭ.

Padvodnyja łodki. Treba dadać, što saviieckija padvodnyja łodki ad niekalki hadoŭ robiać maneŭry na dalokich šlachoch. Bačyli ich u zatocy Karaibskaj, na paŭdzionnym Atlantyku i u Antarktydzie, dzie dačplyvali aŭ da Murmanska. U siolatašnim hodzie pakazalisia kala bieračoŭ paŭdzionnaj Afryki, na Akijanie Indyjskim, taksama pry vyspach Salamonskich miŭ Paŭdzionnaj Gvinejaj, a Aŭstralijaj. Kur. Polski.

Savieckija sekrety Ameryka viedaje. Tydniavik "Avijation Week" napisaŭ, što zlučanyja Haspadarstvy Ameryki šladzili tajnicy saviieckich snaradaŭ praz dva hady pry pomačy raderu u Turcyi. Aprača ahuču ludziej, usie zainteresavanyja ab hetym viedali. Daviedalisia i Saviety, ale ničoha suprač nia mohuč zrabić. Radar moža adkryvać i šladzić snarady iz saviieckaha centru u Krasnym Naru. Saviety užyvajuć tych samych pryładaŭ da vypuščaŭnia snaradaŭ, katorych užyvajuć da vypuskafnia "Sputnikaŭ".

Ś m i e ł y j a l e k r s k i j a vysnavy.

Lekarskija źjezdy ciešacca vialikim zacikaŭleŭniem nia tolki pasiarođ lekarskich siabroŭ, ale i pasiarođ šmatlikaha vohuču ludziej, bo abhavarvajucca na ich najnaviejšyja vynachady medycyny u zmahafniu z chvarobami, katoryja da-jedajuć ludziam. U 1957 hodzie, bolej 500 referataŭ abhavaryvali. Było parušana šmat prablemaŭ, ale 4 Ź ich byli ahałošanyja nia tolki u svaich prafesyjanalnych vydaviectvach, ale i u šmatlikaj presie, a mianoŭna: 1. Chvaroby s e r c a. 2. J a d a. 3. K u r e ņ n i e, a z d a r o ŭ j e. 4. A b e t y c e lekarskaj.

S e r c a v y j a c h v a r o b y. D-r Michael E. i D-r DeBakey pierahladali postupy pry aperacyjach serca,skazali:"Perespektyvy lačefnia sercavych chvarobaŭ praz aperacyi wielmi udačnyja.Ciapier možam pradvidzieć,što u praciahu 5ci 10-ci hadoŭ buduć mahčy pry pomačy aperacyi lačyć takija chvoryja sercy,na katoryja ciapier nia majem rady". - A p e r a c y i. Novyja techničnyja vynachady ciapier pazvalajuć vyparažnić serca iz kryvi i struju praz mašynu,vypaŭniajuču dziejaŭnie serca i lohkich,dzie kroŭ pabiraje tlen.Chirurg ciapier moža adčynić serca i zahlanuć u siaredzinu.Da nietak daŭno lekar układaŭ palec u serca "na čučcio" i šukaŭ zhustaku,abo paškodžaŭnia.Ciapier navat možna vyrazać čaść hłaŭnaj arteryi aorty i zastupić rurkaj z jakoha płastyku u miejsu,u katorym uvajchodzie u serca.Jašče pierad niekalkami miesiacami aperavaŭnie aorty bližej serca było niemahčymaje.

U praciahu 8-mi miesiacaŭ u Ameryce зробlena bolejš 100,000 pamysnych aperacyjaŭ serca,heta aznačaje,što stolki,kolki piarviej u praciahu 7-mi hadoŭ.-Asobam,katoryja užo mieli atak i żyvuć u strachu pierad druhim,zašvitała nadziejadaŭžejšaha žyćcia i pazbycca zmory,što jošč kalekaj.- Znojdzienu novaje lekarstva suproč zhustaku kryvi na daŭžejšuju metu zavału serca.Bieły parašok,nazvany "Sitrom" razvodzić kroŭ i praz heta nia tvoracca zhustaki u uškodžanych,ci z čviardzielych arteryjach.Srodak hety užo možna nabyvać u aptekach.

C h a r č a v a ņ n i e. "Usie chvaroby paŭstajuć praz chimičnyja čynniki i usie chvaroby mohuć być vylačanyja praz hetakija chimičnyja čynniki.Usie chimičnyja čynniki,z vynietkam vodaŭ i tleny,katory udychajem,a vody,katoryja praz pičcio i jađu,uvodzim u arhanizm.Kali-b našaja vieda była u hetaj halinie šyrejšaja,usiakim chvarobam možna było-b apieradzić,abo vylačyć pry pomačy adpaviednaj jady. - Hetuju śmieľuju teoryju vyskazaŭ na źježdzie lekaroŭ słavuty amerykanski specyjalisty u halinie jady D-r Tom Donglas Spies.Ryło 12 pasiedžaŭniaŭ.

